

ΓΑΛΗΝΟΣ

ΙΑΤΡΙΚΟΝ ΣΥΓΓΡΑΜΜΑ

ΙΑΡΥΘΕΝ ΤΩ 1879 ΥΠΟ ΤΩΝ ΙΑΤΡΩΝ

ΓΕΩΡΓΑΝΤΑ, ΣΚΙΑΔΑΡΕΣΗ, ΜΑΚΚΑ, ΔΕΛΛΑΠΟΡΤΑ

ΚΑΙ

ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΟΝ

ΥΠΟ

Α. ΓΕΩΡΓΑΝΤΑ.

ΕΤΟΣ ΟΓΔΟΟΝ

ΤΟΜ. ΔΕΚΑΤΟΣ ΕΚΤΟΣ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
ΕΚ ΤΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ Ν. Γ. ΠΑΣΣΑΡΗ

—
1886

Γ Α Λ Η Ν Ο Σ

ΣΥΓΓΡΑΜΜΑ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ

ΙΑΡΥΘΕΝ ΤΩ 1870 ΥΠΟ ΤΩΝ ΙΑΤΡΩΝ

Α. ΓΕΩΡΓΑΝΤΑ, Η. ΣΚΙΑΔΑΡΕΣΗ, Ν. ΜΑΚΚΑ, Ν. ΔΕΛΛΑΛΗΟΡΤΑ

ΚΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΟΝ

ΥΠΟ

Α. ΓΕΩΡΓΑΝΤΑ.

ΤΙΜΗ ΕΤΗΣΙΑΣ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ ΠΡΟΪΑΝΗΡΩΤΕΑΣ	ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΑΙ ΕΓΓΡΑΦΟΝΤΑΙ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
Διὰ τὸ ἔξωτερικόν . . Δρ. Ν. 20.	Εἰς τὸ Γραφεῖον τοῦ ΓΑΛΗΝΟΥ
» » ἔσωτερικόν . . » » 15	Ὁδὸς Πινακοτῶν
» τοῦς κκ. Φαιτητῆς » α 8.	Ἀριθμὸς 8.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ. — Περὶ τῆς ἀντισηπτικῆς θεραπείας τῶν τραυμάτων ἐν γένει, ὑπὸ Παύλου Ἰωάννου, καθηγητοῦ τῆς Ἑγχειρητικῆς καὶ τοπογραφικῆς Ἀνατομίας. (Συνέχ.). — Περὶ τῆς ἀπὸ ἀποστάσεως ἐνεργείας τῶν φαρμάκων — Ψέτανος ρευματικὸς ἰσθμὸς διὰ πιλοκαρπίνης. — Ὁξυανιλίδη. — Ἐπιφυλλίς Ἡ Αἰθιοπία ὑπὸ ἰατρικῆν ἔκδοσιν, ὑπὸ Ν. Π. Παρίση, ὑφηγητοῦ τῆς Γενικῆς Παθολογίας (Συνέχ.). — Εἰδοποιήσεις. — Βιβλ. βελτίου.

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΑΝΤΙΣΗΠΤΙΚΗΣ ΘΕΡΑΠΕΙΑΣ ΤΩΝ ΤΡΑΥΜΑΤΩΝ ΕΝ ΓΕΝΕΙ.

(ΚΑΤΑ MOSETIG).

*Ἐκ τῆς Εἰσηγητηρίου διδασκαλίας τῆς χειρουργικῆς
ἐν τῷ Ἐθνικῷ Πανεπιστημίῳ.*

ὑπὸ ΠΑΥΛΟΥ ΙΩΑΝΝΟΥ

Καθηγητοῦ τῆς Ἑγχειρητικῆς καὶ Τοπογραφικῆς Ἀνατομίας.

(Συνέχεια. ἴσα σελ. 385).

Σκόπιμον δὲ νὰ ἀλλάσσεται ὁ επίδεσμος οὗτος τοῦ τραύματος ἐκάστοτε μετὰ 24 ἢ 48 ὥρας. Ἄντι ἀλειφῶν δυνατὸν νὰ ἐπιδέσωμεν τοιαῦτα τραύματα καὶ δι' ἰωδιόφορμιούχου ἐθένης ἐν πλείοσι στιβάσειν

επιτυμένης, ξηρᾶς, ἢ καὶ προεβραγμένης ἐν μίγματι τῶν μερῶν γλυκερίνης καὶ ὕδατος μετὰ πυκνοῦ καὶ ἀδύτου τῷ ἀτμοσφαιρικῷ ἀέρι ἀποκλεισμοῦ, ὁπότε ὁ τοιοῦτος ἐπίδεσμός δύνατον νὰ παραμείνῃ ἐπὶ τόπου πλείονα χρόνον χωρὶς ν' ἀλλάξη. Ἡ ἰωδιοφορμιλῆς οὐκ ἔστιν ὁμοίως, ξηρὰ ἐπιτιθέμενη τῷ τραύματι, προσκολλᾶται αὐτῷ σφόδρα. Ὅποταν δὲ μετὰ τὴν ἀλληλοδιάδοχον τοιαύτην ἢ τοιαύτην ἐπίδεσιν τῶν μὴ νεαρῶν τούτων τραυμάτων κριθῆσθαι δὲ τὴν σαρκόφυκτον ἰσοστάσει τῆς ἐπιφανείας τοῦ δέρματος, παύμεν τὴν χρῆσιν τῶν ἀλοιφῶν καὶ πρὸς ἐπιτάχυσιν τῆς ἐπουλώσεως χρωμεθὰ ἠπίως καυτηρίοις, ἢν ἀριστὸς κρίνεται ὁ νιτρικὸς ἀργύρος, ἢ, συνυπαρχούσης μεγάλης ἀπωλείας οὐσίας ἐνεργουμένη ἀνάπλασιν δι' ἐμφυτεύσεως δέρματος. Τῷ νιτρικῷ ἀργύρῳ χρωμεθὰ ἢ διὰ χυτοῦ τοιοῦτου, ἐπιθίζοντες τὸν σαρκόφυκτον τραύμα, ἢ διὰ πεπυκνωμένης διαλύσεως αὐτοῦ ἐπιβρέχοντες αὐτὸ διὰ χρωμαθῆρος ἢ γραφίδος. Ἡ τὸν ἀξία αὐτάσεως εἰσὶν αἱ διὰ νιτρικοῦ ἀργύρου ἀλοιφαί. Πρὸ τῆς διὰ νιτρικοῦ ἀργύρου καυτηρίασεως τοῦ τραύματος ἀποξηραίνομεν τὸ τὸ ἥρα καὶ ἠπίως, καὶ μετὰ τὴν καυτηρίασιν ἐπισκέπτομεν αὐτὸ ὀθονίῳ ἐπιλείρμεν τῷ διὰ σαπυνοῦς ἐμπλάστου. Ἐπιβλαβέστατον δὲ τὸ ἐπισκέπειν τὸ καυτηριασμένον ὡς ἀνωτέρω τραύμα διὰ ξηροῦ ὀθονίου ἐκ λίου, ἢ διὰ ξηροῦ ματοῦ ἐκ βάμβακος, ἢ καὶ ἀπλῶς διὰ βάλου ξηροῦ βάμβακος, ἐπειδὴ ταῦτα συμπλέκονται μετὰ τῆς ἐκ καυτηρίασεως ἐσχάρης εἰς ξηρὰν καὶ τοῖς χετέσι τοῦ τραύματος προσκολλημένην σκεπήν, συντελοῦσάν καθ' ἐξυτὴν εἰς ἀποκρίσιν τῆς ἐλευθερίας ῥυτίδος τῶν ἐκκρίσεων. Τὴν ἐπίδεσιν ἀποκρίσιν καυτηριασθέντος τραύματος ἀλλάσομεν μετὰ 24 ὥρας. Σκοποῦντες δὲ νὰ περιερίωμεν μόνον ἐπὶ τοῦ τραύματος τὴν διὰ νιτρικοῦ ἀργύρου καυτηρίασιν καὶ πρὸς ἀποφύγη τῆς συγκυτηρίασεως τοῦ περὶ τὸ τραύμα ὕγιος δέρματος. ἢ βλεννομένον, τότε μετὰ τὴν καυτηρίασιν ἐπιβρέχομεν τὴν καυτηρίασθεσίαν ὅσιν πεπυκνωμένην διαλύσει κοινῆς ἄλατος, καὶ αὐτὴν παρὰ τὴν ἐξουθενώμεν τὸν κλεονόζον τοῦ νιτρικοῦ ἀργύρου διὰ σχηματισμοῦ ἀδιάλυτου χλωριδίου ἀργύρου.

Ἐπὶ τυφλοπόντων δὲ κυλίων τραυμάτων, πρὸς τῆς ἀνωτέρω ἀπολυμάνει, δεφειομεν νὰ προνοήσωμεν καὶ περὶ κληρονόμης ἐκρύσεως τῶν τραυματικῶν ἐκκρίσεων, καὶ δυνατῶς τοῦ ὑποδοῦν ἄντος, εὐδοκίωμεν διὰ τῶν καταλλήλων ὁσέων αὐτῶν ἐλαστικῶς ἀποχετευτικῶς σωλήνας. Ἐν τῇ ἀλλαγῇ τοῦ ἐπίδεσμου ἐὰν οἱ σωλήνες οὗτοι φραγθῶσι, καθορίζομεν αὐτοῦ; διακλύοντες ἠπίως δι' ἀντισηπτικῆς τινος διαλύσεως, ἢ χρωμεθῶν τῷ ἰωδιοφορμιλῆς εἰς τὴν τῶν τραυμάτων τούτων θεραπείαν, καὶ δι' ἀπλοῦ καθαροῦ ὕδατος, ἢ καὶ διὰ διαλύσεως κοινῆς ἄλατος (5, 6 ὄσ). Ὑπαρξουσὶν ὁμοίως κοίλα τραύματα, ἐν οἷς, δι' ἀνατομικοῦ λόγου, δὲν δυνάμεθα νὰ εὐδοκίωμεν ἐλαστικῶς σωλήνας

μέχρι τοῦ πυθμῆος, καὶ ἐξ ὧν τὸ πύον ἔκρησθαι ἔστιν ἀνεύχθη ἐνδοτικῶν τῆς νόσου τῆς βαρύτερας. Ἐν τοιαύτῃ δὲ περιπτώσει καὶ αὐτῇ ἢ τῶν τριχοειδῶν σωλήνων φυσικῇ ἐνεργείᾳ εἶναι ἀνεύχθη ἀποτελεσμάτων διὰ τὴν παχύτητα τοῦ τραυματικοῦ ἐκκρίματος, καὶ τότε οὐδὲν ἔσται ὑπολείπεται εἰμὴ νὰ πληρωθῇ τὸ κοίλον τραύμα ὑπὸ τινος ἀντισηπτικοῦ ἡγροῦ, εἰδικῶς βαρυτέρου τοῦ τραυματικοῦ ἐκκρίματος. Τοῦτο λοιπὸν, ἐγγεόμενον ἐν τῷ τραύματι καὶ πληροῦν αὐτὸ ἀγνοῦν τὸ πύον ἀνεύχθη ἀπαραλλάτως, ὡς περὶ ἀνεύχθη, ἔλασιν ἐπὶ ὕδατος, συνιστῆσαι λοιπὸν πᾶν ἐν τοιαύτοις τραύματι, ἐγγυμν καὶ πληροῦν αὐτὸν διὰ γλυκερίνης, ὁμοίως εἰδικῶς βαρυτέρου τοῦ πύου, καθότι ἡ γλυκερίνη αὐτὴ καθ' ἑαυτὴν εἶναι ἀντισηπτικῆ, ἔστι δὲ δυνατὸν αὐτῇ καὶ νὰ συμμιχθῇ ἐν ποσότητι ἀναλογικῇ μετ' ἑτέρων ἀντισηπτικῶν, καὶ εἰς μετὰ τὸν ἀξίωσιν. Πρὸς δὲ ταῦτα ἡ γλυκερίνη ἔχει καὶ μεγάλαν ἐκλεκτικὴν πηγυγένειαν πρὸς τὸ ὕδωρ, δι' ἧς ἀφαιρεῖ τὸ ὕδωρ ἐκ τῆς νεκρᾶς σαρκώσεως, καὶ οὕτως ἐξαιρεῖ ἐπ' ἀρχῇ καὶ αὐξάνει καὶ τὴν ἐκλεκτικὴν τῆς ὕλης καὶ τὴν ἰσχυροῦς ἐνεργείαν αὐτῆς. Ἡ ἀφαιρετικὴ δὲ τοῦ ὕδατος καὶ ζωογῆσις αὐτῆς ἐνεργεία τῆς γλυκερίνης καταρτίζεται ἀριστὰ ἐπὶ ἀκόγου καὶ κυρίως οἰδηματώδους σαρκώσεως, ἐὰν μάλιστα ἢ φραγμένης αὐτῆς τῶν σαρκίων δὲν προέρχεται ἐκ τριπλικῆς διαπερατικῆς πύου κλοσφαικῆς ἡται, ἐξ ἐπισηπτικῆς ἐκκρίσεως. Ἐπὶ πληρῶσι ὡς περὶ τῆς τραυματικῆς διὰ γλυκερίνης ὁ πάσχων αἰσθάνεται κατ' ἀρχῇ ἀσθητικῶς ἀπικῆς θερμασίας, δυνάμενον νὰ προῆθῃ, μέχρις αἰσθητικῆς ἀπικῆς ἀδικῆς καύσεως. Ἢ ἀμέσως μετὰ τὴν ἐν τῷ τραύματι ἐγγυμν καθαρὰ καὶ λαμπρὰ ἐπιρρύθμιση τῆς γλυκερίνης ὑπάρχοντος ἐκκρίματος κατὰ βάλου, τούτου, ἀρχεται παρὰ τὴν νὰ ὑποβῆται, καὶ καλῶς ἀνεύχθη ἀπαρατηρεῖται ἀλλοθῆ, στήλη, πύου, σπειραδῶς ἀναρρέχου ἐν ἑκ τῶν βύθους διὰ τῆς γλυκερίνης ἐπὶ τὴν ταύτης ἐπιρρύθμιση.

Μετὰ σμικρῶν δὲ σχηματίζεται ὑπὲρ τὴν τῆς γλυκερίνης ἀπιδόσαν ἀμείνισι τῆς πύου ἐπιπέδου, ἢ τῆς προσεπιπέδου ἐν τῷ τραύματι καὶ ἑτέρας γλυκερίνης, ἐκτετακῆς ἐκρύσεως μέχρις ἂν ἀνεύχθη τῆς ἐν τῷ τραύματι γλυκερίνης αὐτῆς καθαροῦ καὶ λαμπροῦς χετέσι. Τότε δὲ μόνον εἰμὲθα ἀπαλείψαι περὶ τοῦ τελείου καθορισμοῦ τοῦ τραύματος, ἔσται τοῦτο παρατηρήσωμεν. Ἢ τὸ τραύμα πληρῶσιν γλυκερίνη ἀφίεται ἀφόθως ἐν αὐτῷ, ἢ δυνατὸν καὶ ν' ἀφαιρεθῇ ἔσται ἢ καὶ ἐν μερῶν τῆς ἐκκρίσεως αὐτῆς δι' ὑδροφίλου ἔσται οὐκ ἔστι, ἢ καὶ καταλλήλω ὅσιν τοῦ μέλου, ἐν ᾧ τὸ τραύμα φιλολοιδῶς δὲ ἄντος τοῦ τραύματος πληρῶσιν ἀνεύχθη τὴν ἐν εἰδει λαμποῦ εἰσοδῶν αὐτοῦ, εὐδοκίωμεν ἐν αὐτῇ ἀναλόγου πάχους ἀποχετευτικῶν ἐλαστικῶν σωλήνων, ἐπειδὴ ἡ καὶ τοῦ τραύματος μόνον ἀπὸ τοῦ βάλου δυνάται καὶ πρέπει νὰ συντελεσθῇ. Πηροῦται δὲ ὅτι ἀλοιφαὶ ἐν κοίλοις τραύμασι εἰσι πᾶν ἀνεύχθη

Τὰ δὲ στενά τὰ στόμια ἔχοντα κοίλα τραύματα πληροῦμεν, ὡς εἴρηται, διὰ γλυκερίνης ἢ διὰ γαλακτώματος ἰωδιοφορμίου, ἢ καὶ δι' ἑτέρον οἷον ἀμύηποτε ἐνηωρημένου ἀντισηπτικοῦ φαρμάκου. Σακχρῶδη κοίλα τραύματα, εὐπρόσιτα ὄντα, θερμαῖνται ὡς περ καὶ τὰ ἐπιπόλαια. Τούτοις τέλος, προσθετέα ὀλίγα τινὰ καὶ πρὸ τῶν στενῶν συριγγῶδων κοίλων τραυμάτων. Καλοῦνται δὲ ταῦτα συριγγῶδεις μὲν πόροι ἐὰν πυρλῶς τελευτῶσι σύριγγες δὲ ἀπλῶς, ἐὰν ἀγωγὴν εἰς κοιλίαν, καὶ δι' αὐτῶν διοχετεύωνται τὰ ἐν αὐτῇ παραγόμενα ἢ ἀπλῶς συναγόμενα ἔκκριματα ἢ ἀποκρίματα. Σύριγγες δύνανται νὰ ἰσθῶσι μόνον, ἐὰν δὲ αὐταὶ παριστῶσιν ἀποχετευτικὴν σωλῆν καταστῆ περιττῆς καὶ ἄχαρτος, ἀλλὰ καὶ τότε ἀδύνατον αὐταὶ νὰ ἰσθῶσιν, ἢ κέλλιον εἰπεῖν, νὰ ἐπικυλωθῶσιν ἕνεκα διαφόρων αἰτίων, καὶ τῶν πλαστικῶν μηχανικῶν, ὡς περ καὶ οἱ συριγγῶδεις πόροι. Ἐὰν λοιπὸν ἐν τῇ συριγγῶδει πόρῳ δὲν ἐνεργήσῃ ἐγκλησηὶς πρὸς σύγκρισιν αὐτοῦ, δυνατὸν εἴητε νὰ ἐκβιάσῃμεν τὴν ἕρσην ἐπιθάντες ἐν αὐτῇ κυλινδρῶσιν δι' ἰωδιοφορμίου παρασκευασθέντους. Ἀναλόγως τῆς τοῦ πόρου ἀντιστάσεως χρώμεθα ἀκληροῖς ποιήσασθαι κυλινδρῶσιν ἢ εὐκαμπτοῖς κατὰ τὴν ἐξῆς ἀνχαρτήν. Οἱ μὲν εὐκαμπτοι ποιοῦνται κυλινδρῶσιν παρασκευάζοντες ἐξ ἰωδιοφορμίου καὶ πηκτικῆς (gelatina), ὅσον ἀρκεῖ· οἱ δὲ ἀκληροὶ καὶ μὴ εὐκαμπτοὶ ἐκ 50 μ. ἰωδιοφορμίου, 100 μ. βουτύρου κηκίου, καὶ ἐλαίου χυμυδάτων, ὅσον ἀρκεῖ. Ἐπιπολεσθεῖσα μὲν πρὸς πλάσιν κυλινδρῶσιν ἢ καὶ οὕτως, δηλαδὴ ἐξ 90 μ. ἰωδιοφορμίου, 8 κόμμεως τραγακάνθης καὶ 2 γλυκερίνης. Ἐν τῇ ἐφερμογῇ τῶν κυλινδρῶσιν τούτων ἔσται κανὼν ἄ. νὰ προωθῶνται μέχρι τοῦ πυθμένου τοῦ συριγγῶδους πόρου, β' τὸ ἐξῆς στόμιόν τοῦ πόρου διὰ βραχέως ἐλαστικοῦ σωλήνος νὰ τηρητῆ ἠνεωγμένον, μέχρις ἂν ἐν τῷ βῆθει αὐτοῦ συστελεσθῇ ἡ ἕρση, ἐπειδὴ ἄλλως συμβαίνει ἐπισχέσις ἐκκριμάτων, καὶ ἐπομένως τὸν κινεῖται τοῦ σκοπούμενου. Ἡ μέθοδος αὕτη εἶναι καλλίστη ἰδίᾳ ἐὰν οἱ πόροι οὗτοι προέρχωνται ἐκ μνηστικῶν ἐπιεργασιῶν. Οἱ ἐξ ἰωδιοφορμίου κυλινδρῶσιν οὗτοι ἐν τοῖς συριγγῶδει πόροις ἀναλύονται εἰς κίτρινον πόλον.

Ἡ ἀρθρῶνθεραπεία τῶν ἀποστήματων χρήζει ἰδίως ἐξετάσεως, καθότι αἱ πρῶται ἐργασίαι τοῦ λειστήρου πρὸς θεραπείαν τῶν τραυμάτων ἐγένοντο ἐπ' αὐτῶν. Προϋπίσταν δὲ οὗτος, ἢ ἢ ἐν αὐτῇ τῇ σχάσει τοῦ ἀποστήματος καὶ κατόπιν ἐν τῇ περαιτέρω πορείᾳ τῆς θεραπείας ν' ἀποκωλύσῃ τὴν εἰσοδυσίαν, μολυσματικῶν πυρήνων ἐν τῇ κοιλίᾳ αὐτοῦ. Πρὸς δὲ τὸν σκοπὸν τούτον τεμάχιον ὀθόνης ἀναλόγου μεγέθους ἐπέδαπταν ἐν φαινικούχῳ ἐλαίῳ 10 οἴο, ἐπεκάλυπτε τὸν ἄγκον τοῦ ἀποστήματος, καὶ ὑπὸ τὴν σκέπην ταύτην ἐσχάζε τὰ ἀπόστημα. Ἐδει λοιπὸν τὴν πηλὸν νὰ ἐκρεύσῃ ὑπὸ τὰ χεῖλη τῆς φαινικούχου ὀθόνης. Μετὰ δὲ ταῦτα παρασκευάζετο φυλλάδιον ἐκ κασσιτέρου, ὑπερ ἐπηλείφετο εἰς σιτιβάδα,

ὅτιν καὶ πᾶχος βραχέως μαχαιρίου, διὰ τινὸς σφραγίσματος, συνεισπαμένον ἐκ φαινικούχου ἐλαίου 10 οἴο καὶ ἐκ κόνειος καθαρῆς κρητίδος ἀναμίξ, καὶ συρμένης δι' ὀλισθήσεως τῆς ἐν τῇ σχάσει ἐπικαλυπτούσης τὸν ἄγκον φαινικούχου ὀθόνης ἐπιτίθετο τάχιστα τὸ ἐκ κασσιτέρου φύλλον ἐπὶ τῆς ἐκ τῆς σχάσεως τοῦ ἀποστήματος ὀπῆς, ἵνα μὴ ἐν τῇ μεταξὺ τῆς ἀλαγῆς τοῦ ἐπίδεσμου διαστήματι δυναθῇ νὰ εἰσδύῃ ἀτμός. Ἐπὶ τὸ ἐκ κασσιτέρου τοῦτο φύλλον ἐπιτίθετο τεμάχιον οὐκ ἄτης καὶ διὰ βραχέως κύκλωτορος ἐπίδεσμου πάντα ταῦτα ἐσφράζοντο προσηκόντως. Τὸ κατόπιν ἐκρέον πῶσον κινεῖται ὑπὸ τὸ ἐκ κασσιτέρου φύλλον. Ἐν πύτῃ ἀλλαγῇ ἐπίδεσμου, γινομένη ἐκάστοτε μετὰ 24 ὥρας, ἐτήρειτο ἡ αὐτὴ ἀγωγὴ ἢ ἠλονότι ἐπιτίθετο φαινικούχος ὀθόνη, ἐφηρείτο εἰς τὸ ἐκ κασσιτέρου φύλλον, ἐκνεύετο τὸ συνήγμένον πῶσον ἠλίε ἐπὶ τῆς ὀθόνης ἐκ ὀλιψέου δι' ὀλισθήσεως τῶν ὀλιθόντων δακτύλων, μετὰ ταῦτα αὐτὴ ἐπιτίθετο πῶσον ἐκ κασσιτέρου φύλλον, ἐπηλείμενον ὡς καὶ πρότερον, πρὸς φαινομένης τῆς ἐπικαλυπτούσης τὸ ἀπόστημα φαινικούχου ὀθόνης. Ὅστιν δὲ ἰσθῶσιν τὰ ἀπόστημα ἐν τινὶ βαθμῇ ἀτηνῆ. Βραδύτερον ἢ σχάσεως τοῦ ἀποστήματος ἐγένετο ὑπὸ τὸ κράτος τῆς διὰ ψεκαστήρος ἀντισηπτικῆς νεφέλης, ἢ τὸ μὴ ἐκαλύπτετο διὰ προφυλακτοῦ ἀμύης, ἢ μετὰ τὴν πρῶτην ἀλλαγὴν τοῦ ἐπίδεσμου, καὶ ἐφηρείετο δὲ ἢ δὴ περιγράφεται διὰ φαινικούχου ὀξέος κλειστός ἐπίδεσμος μετὰ τῆς αὐτοῦ συριγγῶδους πίεσεως, μετὰ τῆς ἀνευ ἐλαστικῶν ἀποχετευτικῶν σωλήνων ἀναλύσεως τῆς ἀνάγκης.

Ἐπιπλέον ἐπισημαίνεται ὅτι ἐν τῇ ἐφερμογῇ τῶν ἀποστημάτων τὸ μὴ χρηστὸν ἐν αὐτοῖς πῶσον ἐξήρειτο ἐπιμελῶς διακλυζομένης τῆς κοιλίας τοῦ ἀποστήματος διὰ διακλύσεως γλυκερούχου ψευδαργύρου 3 — 5 οἴο καὶ εἰ δυνατόν συριγγῶδους ἀποχέσεως ἢ συριγγῶδους μεμβρῶν τοῦ ἀποστήματος καὶ μετὰ ταῦτα αὐτῶν τοῦτο ἀπυκνωμένου πῶσον πρότερον, ἐφηρείετο τὸ διὰ φαινικού ὀξέος κλειστός ἐπίδεσμος ἀποστῶν τῶν ἐπιθεθόντων κόνιων καὶ κατὰ τὴν προειρημένην σειράν. Ἀλλαγὴ δὲ τοῦ ἐπίδεσμου ἐγένετο μόνον ἐὰν δὲ ὀπισθίων διεβρέχετο ὑπὸ ἐκκριμάτων, ἢ ἐὰν ἐνεσκήπτε σήπτικὴ πυρετός. Ἐπισημαίνεται δὲ ἐν ταῦτα ἐπὶ καὶ ἰδίως τινὸς μεθόδου τοῦ Gosselin ἡρό, θεραπείαν τῶν θερμῶν ἀποστημάτων. Οὗτος ἐνεργεῖ τὸ μὴ εἰς σχάσει τοῦ ἀποστήματος μόνον ἕτον 1 ἐκαστότημοβίου τὸ μήκος, καὶ κατόπιν ἀπὸ πλύνει τὴν κοιλίαν αὐτοῦ δι' οἶνοπνεύματος 900. Μετὰ δὲ ταῦτα ἐπιτίθεται πιστικὸν ἐπίδεσμον καὶ ἡ ἕρση συντελεῖται τάχιστα.

Ἐν δὲ ἐπιμαρῶν ἀπεπειρήθη ἐπ' ἐσχάτων ἵνα μεγάλα μεσοπύκνα καὶ παρὰ τὰ ὀπίσθια κλειστά ἀποστήματα τῶν ἀγκῶν μετὰ βραχέως εἰς νεκρὰ κότλα τραύματα αὐτῶν ἐκτενετῆ τῆς τομῆς τῶν ἐπικαλυπτόντων αὐτὰ ἀπαλῶν μορίων καὶ ἐκβιάσεως ἀρχαῖς συμπίεσης τῆς μεμβρῶν τοῦ ἀποστήματος μετὰ καὶ τῶν περιεπεμένων παχύνσεων τῶν ἰσθῶν, καὶ οὕτω

κατάκτηση δυνατή την κατά πρώτον σκόπον ενώπιον δια κλιμακίον τετραγώνων βαθύτερων και επιπολιωτέρων ακρών, ημιματισμένων των μεν κατά βάθος στεφώς, των δ' επιπολιών χαλαρώς προς εκουσίαν τυχόν σχηματισθόμενων εκκρημάτων.

Η Θεραπεία όμως των αποστημάτων δι' Ιωδιοφορμίου είναι απλούστερα. Μικρά θερμά αποστήματα σχάζονται και εν τῇ κενώθεισῃ κοιλίᾳ αὐτῶν ἐπιτίθεται τριπλῆς Ιωδιοφορμίου οὐθῆς, ἐν μερῶν προβάλλουσα και εἰς τοῦ τραυματος, και οὗτω χρησιμοποιεῖται ἀντι ἐλαστικῆ ἀπόχευτικῆς σωλήνος. Εἴτα ἐπιτίθεται μικρὸς βόλιος ἐκ τῆς αὐτῆς οὐθῆς και ἐπικαλύπτονται ταῦτα διὰ ξηροῦ ἢ ὑγροῦ ἀσπαστικῆς ἐπίδεσμοῦ, ἀτηροῦμενα εὐλότως. Ἐπὶ δὲ μικρῶν ψυχρῶν αποστημάτων δεῖν να προαποχεῖται ἢ μέρμερα τοῦ αποστήματος, και εἴτα να ἐπιτίθεται ἢ ἰσοδιαφορμίου, οὐθῆς ὡς ἀνωτέρω. Ἐπὶ δὲ μεγάλων κολλητῶν αποστημάτων ἀπαιτεῖται γὰρ ἐχέεται ἐν αὐτοῖς γαλιζιωμα δι' Ιωδιοφορμίου ὁσον μικρὸν ἢ μέγα κυκλικόν. Μεγάλα δὲ ψυχρὰ αποστήματα, ὅσῃα πολλὰκι τὸ μὴ μου ἄπτον και ὑπὸ τοῦς ἀσθησιότατους ἐπι ἀντισηπτικῶς κανόνες, δυνατόν γὰρ Θεραπεῖσθαι δι' Ιωδιοφορμίου και α. εὐ σφραγίσαι.

Μεγὰρ λοιπὸν αποστήματα τῶν ἀπαλῶν μορίων ἢ τοιαῦτα τῶν ἀρθρῶν (ἐπὶ φυματιώδους φλεγμονῆς τοῦ ὀστέου; ἐκάρθου ὕδατος; κενοῦνται κατά τὸν Mikulicz, προκινεῖται διὰ τριγώνου ἀλλοῦ και ὁσον τὸ δυνατὸν ἀνεῖς ἐκμύσηται; ἀποκαλυφθῆναι τῆς εἰσροῆς αἵματος. Περὶ τῆς δὲ διὰ τοῦ καλλυμνίου τῆς αἰλῆς και διὰ σφριγγῶς ἐγγενομένης κολλητικῆς τινος Ιωδιοφορμίου γαλιζιωματος, ἐν τῇ κοιλίᾳ τοῦ αποστήματος και μετὰ ταῦτα ἐξαιρεῖται ὁ καλλυμνῶς τῆς αἰλῆς και ἐφαρμόζεται ἐπὶ τοῦ ἐκ τῆς παρεκκινήσεως τραυματος, κολλητικῶν ἐπιπλαστῶν. Ἡ ἐπαναλήψις τῆς ἀγωγῆς τρυφῆς, ἢ και μετ' αὐτομάτου σχηματισμῶν πυριγγίων, κερταροῦται οὐσιώδους βελτιώσεως, ἐνὸς μάλιστα και τῆς. Ὁ Mikulicz συνιττῶ ἐπὶ ἀρθρῶν και πρὸς ὑερπησιαν ταύτης ἐνεργεῖς διὰ τῆς Ιωδιοφορμίου ἐν αἵματι.

(ἀκολουθεῖ)

2.— Αἱ οὐσίαι αὗται, προερχόμεναι ἀπὸ τοῦ ὄρυκτου και τοῦ φυτικού βασιλείου ποικίλως ἐπιδρῶσιν ἐπὶ τὴν ὀργανισμὸν παράγουσαι σπικηροῦς, παραλύσεις, αἰσθητικὰς παραλύσεις, παροισθητικὰς κ.λ.

3.— Ἐὰν τε σωματικὰ και ψυχικὰ ἀποτελέσματα εἶναι ἄλλοτε ἄλλο ἀνεκλόγως τοῦ σπικηροῦ τῆς ἐπαρκῆς μετὰ τοῦ ὀργανισμοῦ και ἀνεκλόγως τοῦ ἡμιμορίου τοῦ ὑπὸ ἐξέτασιν παράγοντος.

4.— Κατὰ τὰ πειράματα τοῦ Lilys βεβαιώθητι ὅτι ἡ αὐτὴ οὐσία, νῦν μὲν ἐπὶ τὰ δεξιὰ νῦν δὲ ἐπὶ τὰ ἀριστερὰ προσβάλλομένη, ἐπάγεται ἐκφράσεις ἀπὸ συγκινήσεως διαφόρου φύσεως, οὕτω ἔνθεν μὲν τὴν χαράν, τὴν εὐθυμίαν, τὸν γέλωτα, ἐτέρωθεν δὲ τὸν φόβον ἔστιν ὅτι δὲ και τὸν ἐτυμότερον τρόμον.

5.— Αἱ οὐσίαι αὗται, προερχόμεναι ἀπὸ τοῦ ὄρυκτου και τοῦ φυτικού βασιλείου ποικίλως ἐπιδρῶσιν ἐπὶ τὴν ὀργανισμὸν παράγουσαι σπικηροῦς, παραλύσεις, αἰσθητικὰς παραλύσεις, παροισθητικὰς κ.λ.

6.— Τὸ περιγένομενον τῶν πειραμάτων τούτων, ὅν ἡ ἐνέργεια εἶναι τῶν ἐτυμῶν ἐπὶ τῆς ὀργανισμῆς καταστάσεως, καθιερθεῖ νέαν μέθοδον

βασιλείου ποικίλως ἐπιδρῶσιν ἐπὶ τὴν ὀργανισμὸν παράγουσαι σπικηροῦς, παραλύσεις, αἰσθητικὰς παραλύσεις, παροισθητικὰς κ.λ.

3.— Ἐὰν τε σωματικὰ και ψυχικὰ ἀποτελέσματα εἶναι ἄλλοτε ἄλλο ἀνεκλόγως τοῦ σπικηροῦ τῆς ἐπαρκῆς μετὰ τοῦ ὀργανισμοῦ και ἀνεκλόγως τοῦ ἡμιμορίου τοῦ ὑπὸ ἐξέτασιν παράγοντος.

4.— Κατὰ τὰ πειράματα τοῦ Lilys βεβαιώθητι ὅτι ἡ αὐτὴ οὐσία, νῦν μὲν ἐπὶ τὰ δεξιὰ νῦν δὲ ἐπὶ τὰ ἀριστερὰ προσβάλλομένη, ἐπάγεται ἐκφράσεις ἀπὸ συγκινήσεως διαφόρου φύσεως, οὕτω ἔνθεν μὲν τὴν χαράν, τὴν εὐθυμίαν, τὸν γέλωτα, ἐτέρωθεν δὲ τὸν φόβον ἔστιν ὅτι δὲ και τὸν ἐτυμότερον τρόμον.

Εἰς μίαν περιπτῶσιν ὑπὸ τὴν ἐπηρεῖαν τῆς κόνειος τῆς ἰππεκακουάνης ἀνεπιτύθησαν τὰ φαινόμενα τῆς ναυτίαςσεως και τοῦ ἐμέτου, ἢ αὐτῆ δε οὐ (α παρούσα) ὁμῆν πρὸς τὰ πρῶτα κατὰ τὸν Ὑπεροειδῆ ἀδέναν προκύλλουσα σπικηρῶν φαινομένων λίαν παραδόξων, σωματικῆν ἀπεικόνισιν τῆς ἐροφθάλμου βρογχόληθῆς τεχνῆως ποικιλιώδους μετὰ στιγμιαίας σφριγγώσεως τοῦ Ὑπεροειδοῦς ἀδένου, κυκλωτικῆς ἐνέσεως, και χοοῖας τοῦ προσώπου, ἐροφθάλμου και αἰσθητικῆς ἐκφράσεως τρόμου ἢ εἰδικῆ αὐτῆ καταστάσεως ἐκνευλισμένης παρετηρήθη ἀναπτυσσόμενη καθόσον προσήγη γινῆν ἢ ἀπειμακροῦντο ὁ ἐνεχὼν τὴν δρώσαν οὐσίαν σωλήν, ὁ τράχηλος ἐροφθάλμου παροισθητικῶς ἀπὸ πρόσβολῆς σπικηρῆς ἢ δὲ σφριγγώσεως ἀπεικονίζετο τοιαύτη ὥστε ἐνῶ ὁ κλιμῶς πρὸ τοῦ πειράματος εἶχε περιμέτρον 0μ, 31, κατὰ τὴν ἐπαρκῆ τῆς σωλήνος ἢ περιμέτρος ἐγένετο ὁσον 0μ, 30. Παρατηρεῖται δὲ συγχρόνως και εἰς τὴν ἐκφρασίαν τῆς σπικηρῶν τῆς παροισθητικῆς γενικῆ ἀναστάσεως.

Αἱ ὅλως νέαι αὗται εἰδικῆς καταστάσεις, εἰς ἃς οἱ ὑπνωτιζόμενοι ἐν ἀγνοίᾳ αὐτῶν ὑποβάλλονται, ἐπιδρῶσιν βελῶς εἰς τὰς λειτουργίας τῆς ὀργανισμῆς ζωῆς, αἱ ἀνακινευστικῆς κινήσεις γίνονται πνευστιώδεις οἱ δὲ παλμοὶ τῆς καρδίας θρομβώδεις, συνεπῶς δεῖν ὡς μετὰ μεγάλῃς περιπέφσεως γενετικῆς χρήσεως τῶν ἐπὶ τὰ θωρακικὰ ὄργανα ἐνεργουμένων οὐσιῶν.

Ὁ τρόπος τῆς ἐφαρμογῆς τῶν οὐσιῶν εἶναι λίαν εὐκόλος, ἐνεργεῖται δὲ τήνδε τὸν τρόπον ἐν σωλήνι δοκιμαστικῆ ἐντίθενται 1—2 γραμμῆματα τῆς ὑπὸ ἐξέτασιν οὐσίας, ἀπορροῦσεται δὲ ὁ σωλήν διὰ διαπυρώσεως, οἱ σωλήνες ἀπνευστες ἀριθμοῦνται πρὸς διάκρισιν τῶν ἐν αὐτοῖς οὐσιῶν, και ἐπιτίθενται εἰς τὴν αὐχένα τοῦ ἐν ὑπνωτισμῶ διατελοῦντος ὁ σωλήν τίθεται εἴτε ἐπὶ τὰ δεξιὰ εἴτε ἐπὶ τὰ ἀριστερὰ, μετὰ τινὰ δὲ ἐξυκροτῆ τῆς ὕρας, συνήθως μετὰ πέντε, ὁ πᾶσι τῶν ἀλλοκείται ὑπὸ ὑπνοθητικῆς μετὰ ὀξυδερκείας, κατὰ τὴν στιγμῆν δὲ ταύτην ἀρξεται ἡ ἐνέργεια τῆς ὑπὸ ἐξέτασιν οὐσίας ἢ τῶ ἀποτελέσματα εἶναι ἀνεκλόγως πρὸς τὸ εἶδος αὐτῆς.

6.— Τὸ περιγένομενον τῶν πειραμάτων τούτων, ὅν ἡ ἐνέργεια εἶναι τῶν ἐτυμῶν ἐπὶ τῆς ὀργανισμῆς καταστάσεως, καθιερθεῖ νέαν μέθοδον

θεραπευτικῆν τῶν νοσημάτων τοῦ νεφρικοῦ συστήματος, καθά: πρακτικῶς ἐκ τῆς θεραπευτικῆς ταύτης μεθόδου ἐφαρμοσθείσης ὑπὸ τοῦ LUYB εἰς δύο πασχούτας ὑστεροεπιληπτικούς σπασμούς πρὸ πολλῶν ἐτῶν, εἰς ἀμφοτέρως τὰς περιπτώσεις ταύτας οἱ σπασμοὶ ἠλαττώθησαν κατὰ τε τὴν ἐντάσιν καὶ τὴν συχνότητα.

Ἐξάνθημα ρευματικὸς ἐσθὲς ἢ πτελοκρπίνης. — Χωρική τεσσαρκοῦτις προσεβλήθη εἰς τὸν ἰατρὸν Βραβανὸν ἠτιάζτο δυσκολίαν περὶ τὴν κατάπσιν ἀπὸ πολλῶν ἡμερῶν ὑπάρχουσαν, πρὸς δὲ καὶ δυσκολίαν περὶ τὸ ἐνοίγμα τοῦ στόματος, τῆς κάτω σιαγόνος μύλης τεσσαραχλιοστόβητρα καταβιβαζομένης ὁ δὲ ἰατρὸς παρατήρησε πρὸς αὐτὸν ἴτι καὶ οἱ μύες τῶν σιαγόνων, τοῦ θώρακος καὶ τῆς κοιλίας ἀλίσκονται ὑπὸ ἀλγεινῶν συσπάσεων, οἱ δὲ δάδντες ἐπὶ τοσοῦτον ἐτύγχανον συσφιγμένοι ὥστε ἡ πάσχουσα τούτου ἕνεκα ἠδυνάτει νὰ ἐξαγάγῃ τὴν γλῶσσαν ἐκτὸς τοῦ στόματος. Τὴν νύκτα οἱ παροξυσμοὶ εἶναι πως συχνότεροι ἀπὸ 6—8, κατὰ τὰ μεταξὺ τῶν παροξυσμῶν διάλειμματα ἢ τῶν μασσητήριων μυῶν χαλάρωσις εἶναι λίαν ἀσθενής· οἱ δὲ τῶν μυῶν τοῦ θώρακος καὶ τῆς κοιλίας σπασμοὶ εἶναι ἰδίως κλονιστοὶ ἐκτετακτικῶς γενόμενοι τονικοί, ὅτε ἡ πάσχουσα ἀλίσκεται ὑπὸ παροξυσμοῦ πνιγμονῆς. Θερμοκρασία τὴν μὲν πρῶτον 30°, τὴν δὲ ἐσπέραν 38,5, σφυγμὸς 110 κατὰ πᾶν ἐξημερῶν. Ἡ πάσχουσα οὐδὲν γινώσκει οὐδὲ πρὸς τὴν παραγωγὴν τοῦ κακοῦ αὐτῆς αἰτίαν. Οἱ σπασμοὶ προκκοδῶνται καὶ ὑπὸ ἐλαχίστου ἐρεθισμοῦ.

Ἐπὶ πάντε ἡμέρας ὡς θεραπεία ἐνηργήθησαν τακτικῶς ὑποδόριοι διὰ μορρίνης ἐνεσεις, ἐπιτερικῶς δὲ καὶ διὰ κλυσιμάτων ἐχορηγήθησαν βρώμιουχοι καὶ ἰωδιούχοι σκευασμοί, ὁ ψευδάργυρος, τὸ ἰτελλικὸν δέξ, ἡ κινίνη, ἀλλ' ἀνευ ἐπιτυχίας. Ἐπὶ τέλους ὁ Βραβανὸν κατέφυγεν εἰς τὴν πτελοκρπίνην δι' ὑποδρελεῖν ἐνέσεων εἰς δόσιν 2)5 τοῦ σιταρίου δι' ἡμέρας, τὴν χρῆσιν τοῦ φαρμάκου ἐπηκολοῦθησαν ἀφθονοὶ ἐπίδροσις διακοχέματα ἐπὶ ἐξ ἕως ὀκτῶ ὥρας, τὴν νύκτα τῆς αὐτῆς ἡμέρας ἐχορήγησε τὴν κάτχούση χλωριλλην. Ἐπὶ ἐνεκῆμέραν ἐξηκολοῦθησεν ἡ αὐτὴ θεραπεία, καὶ ὅν χρόνον κενήλωσεν ἡ πάσχουσα 3 καὶ 3)5 σιταρία πτελοκρπίνης, ἐπὶ τῆς δὲ ἡ ἕσσις τελεία.

Ἐξανιλίδη (acetanilide). — Ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν ἀντιπυρετικῆς ἢ ὀξανιλίδη εἰσήχθη εἰς τὴν θεραπευτικὴν ὑπὸ τῶν Cassin καὶ Hampeπιμελητῶν τοῦ καθηγητοῦ Kussinail, οὐσία ἔχουσα τὸν ἐξῆς χημικὸν τύπον

CC(=O)Nc1ccc(N)cc1 διὰ τὴν θεράπειαν διαφόρων πυρετικῶν νόσων, ὡς τοῦ φουίδου, πυρετοῦ, ἐρουπέλατος, ἐξέως, ρευματισμοῦ, πνευμονικῆς φυματιώσεως κ.λ. εἰς δόσιν κτ' ἀνώτατον βρον δύο γραμμῶν δι' ἡμέρας. εἰ δὲ Lörine μετεχειρίσθη τὴν ἐν λόγῳ οὐσίαν καὶ πρὸς καταστολὴν τῶν ἀτραπηθῶλων πόνων τῶν πασχόντων κινητικῆν ἀτάξιαν προσέφερον αὐτὴν ἀνὰ 8—10 σιταρία δις δι' ἡμέρας, τὸ ἀποτέλεσμα τῶν πειρημάτων τοῦ Lörine ὑπῆρξεν εὐχάριστον μέχρι τοῦδε τῶν πόνων κατασταλλομένων ἐκπῶτος. Ἡ ὀξανιλίδη εἶναι προτιμητέα τῆς ἀντιπυρίνης κατὰ τῶν πόνων τῆς κινητικῆς ἀτάξιας, πρῶτον διότι πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον ἀπικεῖται ἀσυγκρίτως μικροτέρα δόσις (τῆς ἀντιπυρίνης χορηγομένης κατὰ πλεῖστα γραμμῶν), καὶ δευτέρον διότι δὲν ἐπάγεται τὸν βλαβερὸν τῆς μετρέως μεθῆς ἠτις παρακολουθεῖ τὴν ἀνάπσιν τῆς ἀντιπυρίνης, καὶ δὲ εἰς μεγάλας δόσεις.

ΕΠΙΣΥΛΛΙΣ.
Ἡ ΔΙΘΙΟΝΙΑ ὑΠὸ ΓΑΤΡΙΚΗΝ ΕΠΙΟΤΙΝ
ὑΠὸ ΝΙΚΟΛΑΟΥ Π. ΠΑΡΙΣΗ, ἰατροῦ,
ὑΠὸ Τὸν καθηγητοῦ τῆς Γενικῆς Παθολογίας ἐν τῷ Ἑθνικῷ Πανεπιστημίῳ

(Συνέχεια, ὄρα σελ. 394).

Ἐἰς τὰ νοτιώτερα μέρη τῆς Ἀμάρας παρὰ τὰς λίμνας Γαζάν, Κασεγκιὲ καὶ Χαία, εἰς τὴν ἐπαρχίαν Βυρμέδας, Ζαμπούλ, Κιάρας, Ἀργούμπας, εἰς τὴν Σόαν καὶ τὸ Γκοτζάμ, αἱ βροχαὶ εἶσιν ἀφθονώτεροι ἐν συγκρίσει πρὸς τὰς τοῦ Ἰγγῆ καὶ τῶν βρεισιτέρων τῆς Ἀμάρας μερῶν, ὅπου ἡ φυτικὴ βλάστησις δὲν εἶνε τοσοῦτον ἀνεπτυγμένη, τὰ ὄρη δ' εἶνε μικρότερα, οἱ ποταμοὶ καὶ τὰ ἕδατα ὀλιγώτερα, ἐξ αὐ καὶ ἔπτον ἢ ἐξάπμις.

Κατὰ τὰς βροχὰς ἐπικρατοῦντες ἀνεμοὶ εἶσιν οἱ βορειοανατολικοὶ καὶ βορειοδυτικοὶ, ἐναλλάσσόμενοι κατὰ τοὺς ἐκεῖ βροχεροὺς μῆνας, σπανιώτεροι δ' οἱ νοτιοδυτικοί. Ἐξ οὗ φαίνεται ἀληθεύουσα ἡ παρατήρησις τοῦ Ποϊάκ (Pocouk), ἣν προαναφέραμεν, ὅτι διαρκούντων τῶν βορειῶν ἀνέμων ἐν Εὐρώπῃ (ἐτῆσαι), τὰ νέφη συμπιναδῶνται κατερχόμενα πρὸς τὰ ὄρη τῆς Διθιοπίας καὶ ἀναλυόμενα εἰς βροχὰς. Ἄλλως τε δὲ, παρατηρήσαμεν ἐπίσης ἄνω που, ὅτι καθ' ὅσον τὸ βαρόμετρον τῶν

πεινούται ελαττωμένης της υγρασίας του αέρος επίσης, το δε θερμόμετρον ύψεται κατά τὸ βορειότερον μέρος τῆς γῆνης σφαίρας, κατὰ τοσοῦτον τανάπαλιν συμβαίνει παρά τὸν ἰσημερινόν, διὰ τὴν ἰσορροπίαν, ὡς σημειοῦσι καλῶς καὶ οἱ ἰδίως μετεωρολογούντες πανταχοῦ τῆς Βορρῶσης· ἐντεῦθεν δ' εὐκόλως ἐξηγῶνται αἱ κατὰ Μάιον μέχρι Σεπτεμβρίου πίπτουσαι ἐν Ἀθησινίᾳ βροχαί.

Ἡ παρατήρησις τοῦ παρ' ἡμῖν λαοῦ, ὅτι θέλει βρέξει διότι ὁ ἥλιος κλείει, ὑπάρχει καὶ παρά τῆ αἰθιοπικῇ λαῷ. Τὸ τοιοῦτον δύναται γὰρ ἐξηγηθῆ, νομιζομεν, ἐκ τοῦ ὅτι αἰσθανόμεθα κατὰ τὸν χειμῶνα, ἐπιχειμένης βροχῆς, θερμότερον τὸν ἥλιον, διότι ἡ περίε ἀτμόσφαιρα εἶνε πλήρης ὑδρατμῶν καὶ ψυχροτέρα· ἀπαραλλάκτως ὅπως αἰσθανόμεθα θερμότερον τὸ τοῦ φρέκτος ὕδωρ κατὰ τὸν χειμῶνα, θερμότερον τὸν ἥλιον κατὰ τὴν ἀρχὴν τοῦ θερούς, καὶ τανάπαλιν. Ἀνάμνησθημεν δ' ἄλλως τε πρὸς τοῦτοις καὶ τοῦ φυσικοῦ ἐκείνου νόμου, ὅν οἱ ἀρχαιότεροι ἐξέπραξον διὰ τοῦ «Ἡ φύσις ὀρροῖει τὸ κενόν», ὅπερ σχηματίζεται σχετικῶς κατὰ τὰ διάφορα μέρη τῆς γῆνης σφαίρας, εἴτε ἐνεκα τῆς τοιαύτης ἢ τοιαύτης φορᾶς καὶ ὁρμῆς τῶν ἀνέμων, εἴτε ἐνεκα τῆς διαφόρου διευθύσεως τῶν βροχῶν, ὧν ἐνεκα ἀπάντων ἀραιούται κατὰ μέρη ἡ ἀτμὸσφαιρα, ἢ καὶ εἶνε ψυχρὰ καὶ πλήρης ὑδρατμῶν, γίνεται δ' αἰσθητῆς ἡμῖν ὡς θερμότερος ὁ ἥλιος· καὶ διὰ τὴν ἰσορροπίαν λοιπὸν τῶν κενῶν τρυτῶν τῶν τοπικῶν ἀναγκάως συρρέουσιν αἱ βροχαί, τείνουσαι εἰς ἀναπλήρωσιν αὐτῶν καὶ κατάληψιν.

Χιόνι οὐδέποτε σχεδὸν πίπτει ἐν Ἀθησινίᾳ, τοῦλάχιστον εἰς τῆς πεδιάδας ποτέ, εἰμὴ μόνον χάλαζα, ὡς καὶ ἀλλαγῆ τοῦτο ἐσημειώσαμεν· χιονοσκεπεῖς δὲ κορυφαί ὄρεων ἐκ τῶν τῆς Ἀριάρας καὶ τοῦ Τιγρῆ ἡμεῖς οὐδὲ μικρόθεν εἶδομεν· λευκανθείσας τὰς κορυφὰς τῶν ὑψηλοτάτων ὄρων τινῶν τῆς Ἀριάρας (κορυφὴ Οὐίπα τῆς ἐπαρχίας Bogu-meder, ὕψους 14,600 ἀγγλ. ποδ.) εἶδομεν μακρόθεν μετὰ τὸν χειμῶνα τοῦ 1885 κατὰ Ὀκτώβριον, συνεπεία πολλῆς καὶ ἀλλεπαλλήλως πεπούσης χαλάζης, ἧτις παρέμεινεν ἐπὶ τινὰς ἡμέρας μέχρι οὐ ταχῆ Σπανιώματα λοιπὴν λευκαίνονται αἱ κορυφαί τῶν τοιοῦτων ὄρων, ἀμφιβολώσαται δ' εἶνε ἢ ἡ λευκότης αὕτη ὀφείλεται εἰς χιόνια. Ἡ καταπίπτουσα δὲ χάλαζα οὐ σπανίως ἔχει διάμετρον 2 καὶ ἔτι δακτύλων.

Ὡς πρὸς τοὺς πνέοντας ἐν Ἀθησινίᾳ ἀνέμους ἐν γένει, δύναμεθα γὰρ παρατηρήσωμεν ὅτι οὗτοι εἰσι διάφοροι ἐνεκα τοῦ διαφόρου τῶν διαμερισμάτων τῆς γῆρας, καθ' ὅσον δηλ. ταῦτά εἰσιν ὑψηλά ἢ χαμηλά, περιβάλλονται ἢ ὑψηλῶν ὄρων ἢ οὐχί, εἰσι ἑρπᾶ ἢ ὑγρά, κατάφυτα ἢ τουρανίον, θερμὰ ἢ ψυχρὰ ἀναλόγως τῆς τοποθεσίας. Οἱ συνηθέστερον ὄμως πνέοντες ἐκεῖ ἀνέμοι εἰσι κατὰ μὲν τοὺς μῆνας Μάιον, Ἰούνιον, Ἰουλίον

καὶ Αὐγουστῶν οἱ βορειοὶ καὶ βορειοανατολικοί, κατὰ δὲ τὸν Σεπτέμβριον καὶ Ὀκτώβριον οἱ βορειοδυτικοί, κατὰ δὲ τοὺς λοιποὺς μῆνας πίνοτιοανατολικοὶ καὶ νοτιοδυτικοὶ ἐσπασσόμενοι. Ὁ λίψ πνέων, ἐθερμότατος ἐκείνος διὰ τὴν Ἠλλάδα κατὰ τὸ θερος νοτιοανατολικὸς ἐκ τῆς Νοῦβίας κυρίως ἐρχόμενος, τῆς ἐρήμου Σαχάρης καὶ τῆς Αἰγύπτου· δὲν εἶνε οὐδέλως αἰσθητὸς ἐν τῇ κατωτέρῃ κειμένῃ Ἀθησινίᾳ ὡς τοιοῦτος, βορειοδυτικὸς, διότι κατὰ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην αἱ ἐν Αἰθιοπίᾳ βροχαί ἐξουδετέρουσι τὴν θερμότητά αὐτοῦ, ἧτις ἄλλως τε δὲν εἶνε καὶ τοσοῦτον μεγάλη, διότι ὅταν ὁ λίψ πνέῃ ἐκ βορειοδυτικῆς ἐν Ἀθησινίᾳ (Ὀκτώβριος κυρίως), ἀρχεται ὁ χειμῶν εἰς τὰ βορειότερα τῆς Ἀφρικῆς, ἐξουδετέρων ἐπίσης τὴν θερμότητά καὶ καυστικότητα αὐτοῦ. Καὶ γενικῶς τέρων εἰπεῖν, θερμοὶ ἀνέμοι οὐδέποτε εἰσιν αἰσθητοὶ ἐν Ἀθησινίᾳ, ἐνεκα τῆς ἐν γένει ὑψηλοτάτης θέσεως αὐτῆς, ὡς προείπομεν, τῶν πολλῶν καὶ ὑψηλῶν αὐτῆς ὄρων, τῆς ἀψίλους φυτείας, τῶν ὑδάτων, ὧν ἐνεκα πάντων κατὰ τὸ ἐκεῖ θερος, μάλιστα διάφορα σχηματίζονται βεβημένα ἀέριον ὄρεσρα, μετρίάζοντα πολὺ καὶ τὴν ἐπὶ τῶν σώματων ἀναπτύσσουμένην θερμότητα ἐκ τῆς ἐπιδράσεως τῶν καυστικῶν ἠλιακῶν ἀκτίνων. Θερμοὶ κατὰ τὸ ἐκεῖ θερος ἀνέμοι ἀπάντων εἰς ἐν Χάμασεν πρὸς τὴν Μανσάβαν, ἀφοῦ κατέλθῃ τις τὰ ὑψηλά ὄρη τῆς Κινίας, κατὰ τὰς πεδιάδας τῆς Ἀίγης, τοῦ Σαχάρ, κλπ.

Ὡς προείπομεν, ἐνεκα τῆς διαφόρου τοποθεσίας τῶν μέρων, μεταβάλλονται κατὰ τὰ μέρη ἐκεῖνα καὶ οἱ ἀνέμοι οἵτινες καὶ πόλλαις τῆς ἡμέρας ἐστὶν ὅτε μεταβάλλονται τὴν διεύθυνσιν ἢ φορᾶν, ἢ μάλιστα ἐπέλθῃ ἢ ἐπικρατῇ καταιγίς· σταθερότης δὲ τις ἀέριον παρατηρεῖται ἐπικρατούσα κατὰ τὸ ἐκεῖ ὡς εἰπεῖν ἑρ (Ὀκτώβριος) καὶ τὸ φθινόπωρον (Ἀπρίλιος), καὶ κατὰ τὸν Ἰανουάριον εἰς τὰ νοτιώτερα τῆς Ἀριάρας (νοτιοανατολικοὶ βοροερί). Αἰτήσιαι ἐν Ἀθησινίᾳ δύναται γὰρ θεωρηθῆσιν οἱ νοτιοανατολικοὶ ἀνέμοι, πνέοντες ἰδίως μετὰ τὰς ἐκεῖ βροχὰς (Ὀκτώβριος) καὶ πρὸ αὐτῶν (Μάρτιος) σχεδὸν σταθερῶς καθ' ὅλον τὸν μῆνα, ὅστις ἐν τῇ βορειοτάτῃ Τιγρῆ εἶνε ὁ Ἰούσιος.

Ἡ ὄρη τῶν ἐν τῇ Ἀθησινίᾳ ἀπᾶσῃ ἀνέμων εἶνε μετρίᾳ σπανίως ἐνεκα τῆς μείζονος κατὰ μέσην ἐντάσεως τῶν ἀέριον παρασύρονται καὶ καταπίπτουσι αἱ σκηναὶ κατὰ τὸ ἐκεῖ θερος ἰδίᾳ, ὅποτε συνήθως στρατοπεδεύουσιν οἱ Ἀθησινιοὶ ἢ κληροποιοῦνται οἱ στρατοὶ αὐτῶν, καὶ ἡ τοιαύτη τῶν σκηνῶν πτῶσις γίνεται συνήθετερον μετὰ τοπικῶν ἀνεμοστροφῶν. Σπανίως ἐπίσης κατὰ τὸν ἐκεῖ χειμῶνα παρασύρουσιν οἱ ἀνέμοι καὶ τὰς ἐκ γῆρῶν κατεσκελεσμένας καλύβας αὐτῶν, ἢ ἐκκοιζοῦσι θένδρα καὶ τοῦτο μόνον κατὰ τὰς θυέλλας ἢ τὰς καταιγίδας συμβαίνει. Ἄν δὲ τῶντι οἱ ἀνέμοι ὀρμητικώτατοι ἔπνεον ἐν Ἀθησινίᾳ, πόλλας ἄθλων

ἐπιφέρει καταστροφάς καὶ συνήθεις, καθ' ἃ μάλιστα μέρη μόνον διαίχθρτων καὶ ξύλων κατασκευάζουσι τὰ οἰκήματα αὐτῶν εἰ Ἀβησσινί, ὡς ἐν Ἀμάρα, κλπ.

Εἶνε λοιπὸν ἐν γένει τὸ κλίμα τῆς Αἰθιοπίας ὑπὸ τοιούτους ἔρους εὐκραεὶς καὶ ὑγιεινὸν τὸν μὲν χειμῶνα ἐκεῖ τὸ ψῦχος εἶνε ἐπ' ὀλίγον ἐπαισθητὸν, ὥστε οἱ ἰθαγενεῖς ἀγαπῶσι λίαν τὴν πυρὰν μάλλον πρὸς τέρψιν καὶ φυγαγωγίαν ὡς εἶπεν, καὶ πρὸς παρασκευὴν τῶν ἀναγκαίων πρὸς διατροφήν ἐδωμάτων ἐν ταῖς κατοικίαις αὐτῶν, ἢ καὶ ὑπὸς θερμανθῶσι κατὰ τὰς πάντοτε ψυχροτάτας ἐκεῖ νυκτῆς (ἐν Ἀμαρά τοῦ Τιγγρέ (ἰδίως) καὶ κατὰ τὰς βροχερὰς ἡμέρας στεγνώσασσι τὰ βροχόμενα αὐτῶν ελαφρότατα πάντοτε ἱμάτια, ἅτινα φέρουσι (ὑποκάμισον, βράκιος ὡσπερ αἱ γαλατικαὶ κατὰ Διόδωρον τὸν Σικελιώτην καὶ χλαμύδα, ἅπαντα βαμβάκερά) ὀδοιποροῦντες, χωρὶς γὰ φέρωσιν ἀλεξιβρόχον οὐδέποτε ἡμεῖς τοῦλάχιστον ἀπαξ ἢ δις κατὰ τοὺς ἐκεῖ χειμῶνας ἠνάγκασθῆμεν ν' ἀνάψωμεν πυρὰν ἐν τῇ ἡμετέρα κατοικίᾳ, ἐν Ἀμαρά (Γέβρα-Ταβούρ, στρατόπεδον), καὶ ἀπαξ ἐπι κατὰ τὴν ἀνά τὰ ὄρη τοῦ Σιμιέν ὀδοιπορίαν (1885) καὶ κατὰ τὰς ἐν Βουρμίδα, καταιγίδων καὶ θυελλῶν ἐπελθουσῶν μετὰ χαλάζης πολλῆς κλπ, παρακινηθέντες μάλλον εἰς τοῦτο πᾶρά τῶν ἡμετέρων ὑπηρετῶν καὶ στρατιωτῶν, οἵτινες ἐν γένει εἰσι λίαν εὐαίσθητοι εἰς τὸ ψῦχος καὶ τὸ ἐλάχιστον καὶ δικαίως, ἀφοῦ οὕτως ελαφρῶς ἐνδύονται καὶ διὰ τῶν αὐτῶν ἐνδύμάτων θέρους καὶ χειμῶνος, ἀνευ ποδήρου χιτῶνος μάλιστα οἱ ἀπορώσεροι αὐτῶν.

Κατὰ δὲ τὸ ἐκεῖ θέρος ἢ θερμοκρασία τῆς ἀτμοσφαιρας οὐδέποτε εἶνε πνιγνῆρά, ἀσφυκτικῆ, εἰ μὴ μόνον κατὰ τὰ παρὰ τὴν Μασσάθαν μέρη, ὡς καὶ ἄλλαχού που τὸ τοιοῦτον ἐσημειώσαμεν καὶ ἐν καὶ ὁ ἥλιος καλεῖ, εἰς ὑπὲρμα μάλιστα μέρη, καὶ καταξηραίνει καὶ ἀπορολιδοῖ τὸ πρόσωπον (χειλῆ (ἰδίως) καὶ τὰς χεῖρας τῶν εὐρωπαϊῶν πρὸ πάντων, ὅμως ἰσπανιώτατα πάσχουσιν οἱ οὐδέποτε ἀλεξιβρόχον κρατοῦντες ἀσκεπεῖς τὴν κεφαλὴν Ἀβησσινί στρατιῶται ἠλιασιν, ἠλιοπληξίαν, οὐδ' αὐτοὶ οἱ Εὐρωπαϊαῖοι ἡμεῖς τοῦλάχιστον ὀδοιποροῦντες μετὰ τοσαύτου στρατοῦ ἐπὶ διεπίαν καθ' ἅπασαν τὴν Αἰθιοπίαν, οὐδένα εἶδομεν παθόντα ἠλιοπληξίαν (coup de soleil), ἥτις ὡς ἐπληροφορήθη, ἀπακτᾶ ἔστιν ὅτι κατὰ τὰ παρὰ τὴν Μασσάθαν μέρη. Καὶ τοῦτο διότι πάντοτε πνέει ζωογόνος ἀήρ πανταχοῦ σχεδὸν τῆς χώρας, παρασύρων τὴν ἀναπτυσσομένην θερμότητα ἐν τῆς ἐπιδράσεως τῶν ἠλιακῶν ἀκτίνων, αἵτινες καὶ κωλύονται οὐ σπανίως ὑπὸ τῶν νεφῶν ἢ τῶν φυλλωμάτων τῶν ὑψηλῶν δένδρων, κλπ.—Τὸ θέρος ἐν Μασσάθα καὶ Ζούλα εἶνε ἀνυπόφορον (θερμοκρασία κατ' Αὐγουστον τοῦ 1886 ἐν Μασσάθα 42° Κελσίου ὑπὸ σκιάν!), ἐνεκα τῆς χαμηλῆς τοποθεσίας αὐτῶν καὶ τοῦ ξηροῦ

καὶ ἀμμώδους τοῦ ἐδάφους, τοῦ ἀνύδρου καὶ μὴ πεφυτευμένου, τοῦ διαπνεομένου ὑπὸ τοῦ θερμοτάτου νοτιοανατολικοῦ ἰδίως θαλασίου ἀέρος.

Ἀνακεφαλαιοῦντες τὰ μέχρι τοῦδε εἰρημένα, λέγομεν ἐν ὀλίγοις ὅτι ἡ Αἰθιοπία τῶν ἀρχαίων ἢ ἡ σήμερον Ἀβησσινία, κεκμηνη παρὰ τὸν ἰσημερινόν, ἀποχωρίζεται σχεδὸν ἀπὸ τῆς ὅλης Ἀφρικῆς καὶ ἀνυψοῦται εἰς ἐκτεταμένον ὄροπέδιον, ἔχον ὄρη ὑψηλά, ποταμοὺς μεγάλους, λίμνας, γεωλογικὴν κατασκευὴν ἀπλήν μετ' ὄρυκτων μετάλλων, χρυσοῦ ἰδίως καὶ πιδήρου, φυτολογίαν καὶ ζωολογίαν πλουσιωτάτην, περιβάλλον λαμπρῶν, κλίμα δ' εὐκράεες καὶ ὑγιεινότερον.

Τὸ ἔαρ ἐν Ἀβησσινί διαρκεῖ ἐπ' ἐλάχιστον, ἀρχόμενον, ὡς ἐσημειώσαμεν ἐν τῇ αἰκίῳ τῆσφ, ἀπὸ τοῦ Ὀκτωβρίου διαρκεῖ καθ' ὅλον σχεδὸν τὸν μῆνα τοῦτον, καθ' ὃν ἡ φυτικὴ φύσις θάλλει μέχρι τέλους Νοεμβρίου καὶ κατὰ τὸν χρόνον τοῦτον ἡ θερμοκρασία εἶνε εὐχάριστος κατὰ τὴν ἡμέραν, ἐνθα αἱ νύκτες εἰσι ψυχρόταται, λίαν ἐνοχλοῦσαι τὸν ὄργανισμόν.

Ἡ θερμοκρασία τοῦ ἐκεῖ θέρους ἀνυψοῦται λίαν, ἰδίως κατὰ τὰς μέσας ἡμέρας τῶν μηνῶν Δεκεμβρίου, Ἰαννουαρίου, Φεβρουαρίου καὶ Μαρτίου, ἐν δὲ τῷ Τιγγρέ περισσότερον ἐτι κατὰ τοὺς μῆνας Ἀπριλίου, Μαΐου, Ἰουνίου καὶ Ἰουλίου ἔστιν ὅτι Ἀλλ' ἡ θερμότης αὕτη μετριάζεται ὡς προείπωμεν, ἐνεκα τοῦ ὑψηλοῦ, ὄρεινοῦ, πολυῦδρου καὶ καταφύτου τῆς χώρας, ἰδίως ἐν Ἀμαρά. Ἡ φυτικὴ φύσις καταξηραίνεται, πλὴν τῶν δασῶν, τὸ δ' ἔλαφος κατακαίεται, ὀροξίζομενον ὅμως ὑπὸ τῶν πνεύστων ἀέρων, κλπ.

Τὸ φθινόπωρον ἐπίσης ὀλίγον διαρκεῖ, αἱ δὲ βροχαὶ ἀρχονται, ἀπὸ τῆς νοτιωτέρας Ἀμαράς πρῶτον, κατὰ Μαΐον κλπ., ὡς περιεγράψαμεν αὐτάς.

Τούτων πάντων ἐνεκα καὶ αἱ Αἰθιοπεῖς, οἱ πάντοτε δικαίως μακρόβιοι παρὰ τῶν ἀρχαίων ὀνομαζόμενοι, εἰσὶν εὐκίνητοι, ἀξόνσοι, εὐθυμοί, οὐχὶ ἀγριοὶ ἂν καὶ ἀπολίτιστοι, λαστοὶ τῶ σώμα, τὴν δὲ ψυχὴν γένναισι κλπ, περιτῶν ἀπάντων ἐν τῷ ἔξῃ μέρει θέλομεν διαλάβει, ἀναφερόντες τὰ τε προτερήματα αὐτῶν καὶ τὰ ἐλαττώματα τῆς ψυχικᾶς.

(ἀκολουθεῖ)

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΕΙΣ
SOCIÉTÉ ANONYME DES PRODUITS CHIMIQUES DE
FELLOWS.

Παρισκευαζόμενον ἐν Τόρκη ὑπὸ τοῦ χημικοῦ

JAMES FELLOWS.

Ἡ περιουσία σκεύασμα ἐνέχει
τὸ κυριώτερον τοῦ ζωικοῦ ὀργανισμοῦ, συστατικὰ, Κάλιον
καὶ Τύτανον. Ἐξαιτωμένας ἐνώσεις, Σίδηρον καὶ Μαγγανήσιον.
Τρονικά, Κινίνη καὶ Στρυγνίνη. Καὶ τὸ ζωικὸν θεμελιώδες συ-
στατικόν, τὸν φώσφορον.

Διαφέρει πάντων τῶν ἄλλων ὀμοιωμάτων ἠνευσματίων
διότι εἶναι εὐάριστον τὴν γαστρικὴν ἐνεργεσίαν τοῦ στομάχου ἐννοικίαι, καὶ
οὐδὲν ἐπιγίνεται κακὸν ἀπὸ τῆς παρατεταμένης αὐτοῦ χρήσεως.

Μεγάλην ἐκρήσατο ὑπόληψιν ἐν Ἀμερικῇ καὶ Ἀγγλίᾳ διὰ τὸ
ἄριστον τῆς χρήσεως αὐτοῦ εἰς τὴν Θεραπείαν τῆς φθίσεως, τῆς χρονίης
βρογχίτιδος καὶ ἐτέρων τῶν ἀναπνευστικῶν ὀργάνων παθήσεων. Οὐδὲ ἤ-
τονδὲ ὠφελεῖ καὶ κατὰ ποικίλων νευρικῶν νόσων, ὡς καὶ κατὰ τῆς ἀπο-
νίας.

Αἱ Θεραπευτικαὶ αὐτοῦ ἐνεργεῖαι ἀποδοτεῖαι εἰς τὰς τονατικές
καὶ θρεπτικὰς αὐτοῦ ιδιότητες δι' ὧν αἱ διάφοροι ὀργανικαὶ λειτουργίαι
ἐπανέρχονται εἰς τὸ κατὰ φύσιν. Οὕτω καὶ ἂν περιπτώσεις ἐνδείκνυνται
ἢ τῆς ἐννευρώσεως, τὸν ὡς διὰ τονατικῆς Θεραπείας, τὸ σκεύασμα τοῦτο
εἶναι τὰ μέλα ὠφέλιμον. Ἐνεργεῖ τὰχέως, διαγείρει τὴν ὄρεξιν, ῥυθμίζει
τὴν πέψιν, διευκολύνει τὴν ἀπρόσφορον καὶ μετὰ τῆς θρεπτικῶν οὐσιῶν
μεταβαίνει εἰς τὴν κυκλοφορίαν. Ἐπίσης ὠφελεῖ καὶ κατὰ τῶν φρενοπα-
θειῶν καὶ ἐν γένει πάσης νευρικῆς παθήσεως.

Ἐκάστη φιάλη περιέχει 8 ὀγγύια, ἢ τρι 50 περιεχόμενα δόσεις.

Ἐφάσκειται ἐν Ἀθήναις παρὰ τῷ κ. Κ. Ὀλυμπίῳ. Πᾶσα περὶ τούτου
ἀγγελία ὄριστα μόνον διὰ τὰ ἱατρικὰ περιοδικὰ.

COMPAGNIE DES VASELINES FRANÇAISES.

Ἐμβλημα Ἡετρολαϊνῆ (Pétroleine).

Ἀδελφῶν LANCELOT καὶ Σας.

Χημικῶν, φαρμακοποιῶν, διδάκτορος ἱατρικῆς τῆς ἐν Παρίσι τοῦ ἱατρικῆς Σχολῆς.

Διπλωμα τιμητικὸν ἐν τῇ ἐκθέσει τῶν ἔργων, 1885.

Παρίσι, 15 Rue de Valenciennes. — Ἐργαστήσιον ἐν Aubevillers (Seine).

Λονδίνον, 103, London Wall.

Ἡ τῆς Ἡετρολαϊνῆς χρῆσις γίνεται εἰς τὰ φαρμακευτικὰ

σκεύασματα.

Ἡ Ἡετρολαϊνῆ ἢ Γαλλικὴ Βασιλίνη, τῆς χρῆσις γίνεται ἐν ἑκαστοῖς
νοσοκομείοις τῶν Παρισίων, εἶναι οὐδετέρη, ἀχρῆς ἢ μωρὰ τῆς γαστρικῆς

διὰ τῶν χαρακτηρῶν δὲ τοῦτων γινώσκονται ἀπὸ πάσης παραποιήσεως ἢ
δοθείας. Μεγάλη γίνεται αὐτῆς χρῆσις εἰς τὴν ἱατρικὴν εἰς τὴν Θεραπείαν
τῶν κακῆς φύσεως πτεληγῶν, θερπέθει δὲ τὰχέως Ἐγκύματα, Παγάδας
τῶν μαστῶν, Ρωγμὰς, Ἐκλογίαν, Ἐρυσίπεδος, Πιτυρίαν, Ἐκίεμα
καὶ πλοῦν ἄλλην ἐν γένει νόσῶν τοῦ δερμάτος. Μεγάλῃς χρησιμότητος
εἶναι καὶ εἰς τὴν μυροποιαν. Οὐδέποτε τρυγγίζει. Ζητητέα ἢ ὑπογραφή
LANCELOT et Cie.

Ἐν Ἀνατολῇ εὐρεθται ἐν τῇ Φαρμακευτικῇ ἀποθήκῃ ἐν Κωνσταντινου-
πόλει Grand'Rue de Galata 35.

ΠΕΠΤΟΝΙΚΟΣ ΣΙΔΗΡΟΣ ROBIN.

Σιδηροῦχος σκεύασμα ἄφομοιοῦσμον.

Ἐκ τῆς ἐνώσεως τῶν θρεπτικῶν συστατικῶν τοῦ κρέατος μετὰ σι-
δήρου.

Στομαχικὸν, τονατικὸν ἰσχυρόν. Μετὰ τῶν τροφῶν δὲ πεπτονικὸς σι-
δηρὸς δὲν ἀποθνήσκει, ὡς συμβαίνει εἰς τὰς ἄλλὰς τοῦ σιδήρου σκεύα-
σιας.

Δίδεται κατὰ σταγόνας πυκνῆς διαλύσεως ἀπὸ 10—20 κατὰ πᾶν
γεῦμα ἐν οἰκότητι ὕψω.

ΚΙΝΟΣ ΠΕΠΤΟΝΙΚΟΥ ΣΙΔΗΡΟΥ ROBIN.

Ἐκ τῆς ἐνώσεως τοῦ κρέατος μετὰ τὸν κίνον.

Γενικὴ ἀποθήκη εἰς Entrepôt pharmaceutique ἐν Κωνσταντινου-
πόλει. Μεγάλῃ ὁδῷ Γαλατῆ. 35.

ΕΠΙΛΗΨΙΑ, ΨΥΠΕΡΙΣΜΟΣ, ΝΕΥΡΩΣΕΙΣ.

Τὸ Βρωμιούχον τοῦ HENRY MORÉ μετὰ Ἐρωμιούχου καλίου (μὴ
ἐμπεριέχοντος χλωριούχου καὶ ἰωδιούχου καλίου) ἐν χερσὶν τῶν ἱατρῶν τῶν
ἐν Παρίσι εὐδοκίαν Θεραπευτικῶν ἔχει ἴσως ἀποτελέσματα ἐπε-
νεργῶν σπουδαίας ἰάσεως, καὶ ἂν τοῖς περιοδικῶς μνημονεύεται.

Ἡ ἐπιτυχία τοῦ βρωμιούχου τούτου σκευάσματός ἐν Γαλλίᾳ, Ἀγγλίᾳ,
Ἀμερικῇ ὀφείλεται εἰς τὴν ἀπόλυτον χημικὴν καθαριότητα, καὶ τὸν
μαθηματικὸν προσδιορισμὸν τῆς δόσεως τοῦ ἑλατος ὡς καὶ εἰς τὴν συ-
νένανσιν αὐτοῦ μετὰ σερραπίου φλοιῶν νεραντζιάνου.

Ἐκαστὸν κόχλακιον σερραπίου τοῦ HENRY MORÉ ἐνέχει 2 γράμ-
ματα βρωμιούχου καλίου.

Τμήν τοῦ φιαλίου 6 φράγκ.

Γενικὴ ἐν Ἀνατολῇ ἀποθήκη εἰς Entrepôt pharmaceutique ἐν
Κωνσταντινουπόλει.

Μεγάλῃ ὁδῷ Γαλατῆ. 35.

ΠΙΚΡΟΠΗΓΗ EN BUDE
Rákoczy
 ΙΔΙΟΚΤΗΤΟΣ
 ΤΩΝ ΛΑΒΑΦΩΝ LOSEKH

Τὸ Ἰατροφύεζ πικρὸν ὕ-
 δωρ Rákoczy εἶναι ἐν
 τῶν πλουσιωτέρων εἰς
 στερεὰ συστατικὰ ὑδά-
 των, ἔνε δὲ περιέχον ἐν
 10000 μέρ. κῦτος 571
 μέρη στερεῶν συστατι-
 κῶν καὶ προτιμᾶται εἰς

τὰς νόσους τῆς κάτω κοιλίας διὰ τὸ ἐν αὐτῇ ἀφθονον
 θεικὸν μαγνήσιον, νάτριον καὶ λίθιον.

Ἐν συγκρίσει πρὸς τὰς λοιπὰς πικροπηγὰς τὸ ὕδωρ
 Rákoczy θεωροῦμενον παρ' ἀπάντων τῶν ἰατρῶν ὡς τὸ πρωτεῖον προ-
 τιμᾶται καθ' ἑς περιπτώσεις ἐνδείκνυται ἢ χρῆσις τῶν πικρῶν ὑδάτων
 διὰ καὶ ὡς τοιοῦτον συνιστᾶται καὶ ὑπὸ Ἀκαδημιῶν καὶ ὑπὸ ἰατρῶν
 ὡς ὑπὸ τῆς ἐν Budapest ἀκαδημίας τῶν ἐπιστημῶν, τῆς ἐν Παρισίοις
 ἀκαδημίας τῆς ἰατρικῆς, ὑπὸ τῶν ἰατρῶν Faivel ἐν Παρισίοις, Charle-
 Ticheborn ἐν Λονδίῳ, Τριανταφυλλίδου καὶ Mordimann ἐν Κωνσταν-
 τिनουπόλει, Ζουραν ἐν Ἀδριανουπόλει, Salem pachha ἐν Καίρῳ, Sch-
 uss ἐν Ἀλεξανδρείᾳ, Zeissel καὶ Rokitansky ἐν Βιέννῃ, Seitz ἐν Μο-
 ἄχῳ, Vohl ἐν Κολωνίᾳ κ.λ.

Πωλεῖται ἐντὸς φιαλῶν προσφύτως ἐκάστοτε πληρουμένων παρ' ἑπα-
 σιν τοῖς καταστήμασιν τῶν μεταλλικῶν ὑδάτων, τοῖς φαρμακείοις καὶ
 φαρμακεμπορείοις.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΚΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ

Α. Α. Ήρωργαντά. — Στοιχεῖα ἱστοδικαστικῆς. Τόμ. Α'. Ἀθή-
 ναί 1885. Τιμὴ τοῦ ὅλου συγγράμματος Δρ. ₪. Πληρωτέα ἐπὶ τῇ
 παρεκλαθῇ τοῦ Α' τόμου. Εὐρίσκεται εἰς τὸ βιβλιοπωλεῖον κ. Μπέκ. —
 Ὁ Β' τόμος ὑπὸ τὰ πιεστήρια.

ΓΑΛΕΖΟΥΝΣΚΙ. — *Des cataractes et de leurs operations. Confé-
 rences cliniques.* — Brochure in 8o. de 52. P. Prix, 1. J. 50.
 Publications du Progrès Médical. Paris 14. Rue des Carmes.

Ι. ΠΟΠΗΛΙΣΤ. Ἱστορία τῆς Ἑσπερικῆς μεταγλωττισθεῖσα καὶ
 συμπληρωθεῖσα ὑπὸ τοῦ ὀφηγητοῦ κ. **Π. Ν. ΗΗΣΙΔΑ.** — Τιμᾶται
 δρ. 7, καὶ εὐρίσκεται εἰς τὰ κυριώτερα βιβλιοπωλεῖα.

**Κλινικὴ μελέτη ἐπὶ τῶν προδιαθετικῶν αἰτιῶν τῆς φθιστικῆς τῶν
 πνευμόνων, ὑπὸ Σπυρίδωνος Ἰω. Κανέλλη, ἰατροῦ.** Εὐρίσκεται
 παρὰ τῶ ἐν Ἀθήναις ἐμπόρῳ κ. Ἰω. Κανέλλη ὁδὸς Αἰόλου ἀριθ. 11.
 τιμωμένη δραχ. 1.